

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

3/4 „ . . . 10 „

1/2 „ . . . 5 „

Za Nemčijo K 10.00. — Za Ameriko in inozemstvo K 20. — Posamične številke stanejo 10 vin. „SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zv. z.“. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglasi je plačati loco Gorica!

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 16 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 88. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabrček (odgov. J. Fabčić) tiska in zal.

V. K.:

VSEUČILIŠČE V TRST!

Spomenica slovenski javnosti.

I.

Pomen in sedanji položaj našega vseučiliškega vprašanja.

To hočemo, to moramo, to bomo!

(Medved, Kacijanar).

Ali naj dokazujem, kako nujno in krvavo je potrebno slovenskemu narodu vseučilišče? Ali naj dokazujem, da smo po človeških in državljanških pravicah upravičeni zahtevati njegovo ustanovitev? Ali naj ponavljam staro pesem, da smo imeli svoje vseučilišče in svojo akademijo že pod cesarjem Napoleonom I. in v njegovi dobi ter da imamo stvarno pravo tudi do stolic na graškem vseučilišču, ustanovljenem za vse južnoavstrijske dežele?

Vse to dokazovanje si prihranim. Govorili in pisali smo že o tem, sklicevali shode, stavili v državnem in deželni zborih predloge, sklepali resolucije, pošiljali peticije in zbirali denarje. Zaman! Do danes se nam ta naša najnujnejša zahteva ni izpolnila.

Še več. Mi sami do danes nismo mislili nanjo z ono resnostjo, ki je potrebna v tako velikih in važnih vprašanjih. Bili smo sicer zanj mnogo bojov, opravili mnogo poštenega dela. Da imenujem samo ime Ivana Hribarja! A preveč je le bilo navdušenosti, premalo prevdarka o dalekosežnosti, o notranjem pomenu tega instituta. Končno je parlamentarni nastop ponehal, dijaštvo se je naveličalo vednega dreganja, narod je pozabil na shode in navdušenje, vlada je zadovoljno pozabila na peticije, obrani denar pa se je brez obresti posodil zadrugi organizaciji. Tako smo se nekaj let držali »junktima«: »Nam vseučilišče v Ljubljano, Italijanom pa vseučilišče kamorkoli, le ne v Trst«. Kesneje je ta junktim dobil dodatek: »Če pa dobe Italijani Trst, zahtevamo tudi mi paralelke v Trstu.« Tega dodatka ni nikdo smatral za resnega, ker smo se vedno tešili z besedo »Giammai«; dodatek je bil bolj grožnja, in pa — koncesija onim med nami, ki so tako tehtno podprli svojo zahtevo, da naj bo edini sedež naše pravne fakultete in kesneje vseučilišča — Trst.

Pri tem junktimu smo ostali do zadnjih dni. Oficialni program je ostal, kakršen je bil. Enako tudi njegov vspeh: Vseučilišča nismo dobili ne mi, ne Italijani. Počasi smo se navadili na to stanje, — česa se človek ne navadi! — splošna volilna pravica, volitev druge ljudske zbornice, politični preobrat v domovini, aneksija, vojna nevarnost, gospodarska kriza, draginja in ljubljanski lokalni dogodki so obrnili pozornost nase in od tega najvažnejšega našega vprašanja, od tega bistvenega dela našega narodnega in kulturnega programa, izpolnitve danes najnujnejše narodne potrebe. Trenutno na novo vsplamtela agitacija dijaštva ter znana konfiscirana brošura nista mogli vzbuditi reči zanimanja vkljub važnosti, to deloma radi nujnih dnevnih vprašanj, ne najzadnje pa zato, ker ni vseučiliško vprašanje bilo »aktualno« in so se na tistem o njem — ločili duhovi.

Leta 1904 je prinesla »Omladina«, tačas novoustanovljeno glasilo narodno-radikalnega dijaštva, iz pesa dr. J. Tume članek, ki je zahteval, da bodi sedež slovenske pravne fakultete in kesneje cele univerze Trst in edinole Trst. Ogorčenje proti piscu, uredniku, listu in struji je bilo sprva splošno. Saj je bil to atentat proti veljavni narodni dogmi! O, kako malo vredne so dogme! Delj časa je bil ta glas le glas vprijočega v puščavi; le socialna demokracija se mu je odzvala z izrecnim strankinim sklepom. Ideja je potem klila in klila. Dr. Slanc je l. 1910. priobčil še sedaj zelo aktualen članek »Univerza in nadsodišče v Trstu« in serijo člankov pod naslovom »Avstrijski Jugoslovani in morje«.**)

spisi, med katerimi omenjam radi posebne važnosti le dr. Tumovo brošuro »Jugoslovanska ideja in Slovenci« in spise dr. Lončarja, pa so opozarjali na splošne smeri razvoja Slovenstva in Jugoslovanstva. To je duhovno vedno bolj ločilo, k ločitvi načel in njihovi ostrejši formulaciji pa je tudi pripomogel vtis nujnosti. Saj so iz dunajske poslanske in gosposke zbornice vedno prihajala poročila o debatah, glasovanjih in — barantanju za italijansko vseučilišče. Že samo članek v »Omladini« zadostuje mislečemu Slovincu. Vkljub velikemu odporu proti njemu je učinkoval — s svojimi nasledniki — toliko, da je danes večina mladine in večina slovenskih mislečih starejših mož v onem taboru, ki zahteva slovensko pravno fakulteto v Trst in edino le sem. Toda vkljub temu dejstvu, in vkljub temu, da se je vrsta mož, ki stoje na najvišjih in zelo odgovornih mestih narodnega zastopstva, izrekla — seve zasebno in »neoficialno« za Trst, moramo vršiti dvojno delo, ponovljati to staro resnico in jo vtepatvati konservativnim glavam, ki ne znajo politično misliti in ne vidijo delj, ko do domačega zvonika. Poleg starega oficialnega, škodljivega naziranja je želja »Vseučilišče v Trst« ostala zasebna želja. Z veseljem pa ugotovimo, da je našla svojo pot tudi v liste. Dejstvo je, da se »Edinost« drži »oficialnega« sklepa le iz narodne discipline, dejstvo je, da so »Slovenski Narod«, »Soča«, »Dan« in ljubljansko »Jutro« opetovano zagovarjali naše stališče.

Oficialno in zasebno stališče, pa tudi oficijalni junktim in prepričanje resnih mož v domovini se torej ne ujemata. To pomeni, da smo v svojem najvažnejšem vprašanju popolnoma desorientirani.

Sredi nevzdržnega, pa vkljub temu že več let trajajočega stanja so delovale mlade moči, pripravljaje se na docenturo. Danes imamo mnogo več vseučiliških učnih moči, nego v času glasovitega Pommerjevega »Ahtunk na cuk« govora, mnogo pa se jih še pripravlja takih, ki so znani le ožjemu krogu znancev. Vseučilišče v Zagrebu je danes v prvi vrsti pripravno mesto za uspešen provizorij, zlasti vočigled hrvatskemu notranjemu uradnemu jeziku v Dalmaciji, — Praga utegne tudi vzeti v svoje okrilje še kaj slovenskih docentov, če se ob ugodni politični konstelaciji pokaže trenutek, ki ga mora pripravljeno docent porabiti. Danes smo Slovenci že toliko napredovali, — kar je v prvi vrsti osebna in zasebna zasluga prizadetih znanstvenih delavcev! — da moremo, če treba, postaviti takoj za pravno fakulteto vse učne moči, za modroslovno pa tekom petih let.

Toda tiho, vstrajno (tudi nepriznано) delo učenjakov ne zadostuje. Vseučilišče, ki je za naš mali narod tako podvojenega in potrojenega pomena, je postalo — ne nazadnje po naši lastni kriydi kakortudi v posebnih avstrijskih narodnostnih razmerah — več ko splošna kulturna zahteva. Postalo je eminenten politikum.

Vsak narod, — naš še posebno — teži in mora težiti za čim večjo svojo gospodarsko samostojnostjo in za politično samoupravo. Da doseže ta namen, uporablja (ali moral bi uporabljati) vsa sredstva, zlasti pa ona, ki mu dovoljujejo proučiti svoje potrebe in si vzgojiti vrsto mož, ki znajo naučeno organizatorično uporabljati ter tako pospeševati narodov razvoj. Pri velikih narodih, ki imajo za vsako stroko specialne šole, nima universitas litterarum tega pomena v taki meri. Pri nas pa ne moremo soditi vseučilišča le po kriteriju splošne kulturne potrebe, marveč — morda v prvi vrsti — po njegovi vrednosti za gospodarsko in politično vzgojo.

Mi zahtevamo vseučilišče, ker si ometamo, da nas bo poživilo in ojačilo ne le splošno izobražensko, marveč zlasti tudi politično in gospodarsko. Ta dvojni pomen vseučilišča daje našemu vseučiliškemu vprašanju njegovo vsebino, v njem tiči tudi vzrok, da ima ustanovitev vseučilišča toliko narodno-političnih nasprotnikov, in da

se je rešitev tega vprašanja tako zakesnila. Ne zaničavam velikanskega pomena pravne fakultete za slovensko znanost na sploh, posebej pa na produkcijo uradništva, ki je sin naroda, ga razume, bolje upravlja, nego kak kurzovec, — pa tudi tu s pridržkom, da je doslej slovenski uradnik premmnogokrat tesnosrčnejši v svojem birokratizmu, nego njegov nemški ali zlasti laški kolega in da treba slovenski uradniški naraščaj vzgajati v modernem, ne pa v starem nemškem kameralnem zmislju. Tudi tu je dana potreba po modernejših vidikih vzgoje. Poleg tega samsobsebi umevnega pomena vseučilišča polagamo v našo bodočo almo mater še drugo idejo. Ta ideja, porojena najprej pri poedincah in političnih dalekovidnejših, je poslala kolektivna volja vseh mož dejanja, to je, postala je politično in kulturno verovanje in pokret. Dvojni pomen daje vseučilišču njegovo podvojeno vrednost, ki nas sili, da izpregovorimo v teh dneh odločno besedo: Mi hočemo slovensko pravno fakulteto in kesneje celo vseučilišče v Trst, pravna fakulteta sama pa ne bodi slepo pošne-manje enakih nemških institutov, marveč naj nosi tip, kakor ga mi potrebujemo.

V prihodnjih vrsticah bom poizkusil povzeti, s čemur se je doslej mogla uspešno dokazovati upravičenost zgorajšnje zahteve. Naše vseučiliško vprašanje je stopilo v zadnjih dneh v akuten stadij. Ne le sredi političnega spanca in splošne nepripravljenosti, marveč v sredi parlamentarnih in splošnih počitnic je priletela kakor bomba nedementirana vest, da hoče vlada preko parlamenta rešiti laško vseučiliško vprašanje na način, da se prično začetkom šolskega leta 1912/13 na tržaški italijanski trgovski šoli »Revoltella« laška pravna predavanja, izpite pa da bodo polagali kandidatje — seve v laščini — pred komisijo graškega vseučilišča. S tem dejanjem je obraz našega vseučiliškega vprašanja na mah izpremenjen. Junktim med laškim in slovenskim vseučiliščem, naše (sicer ostro oporekano, pa vsekakor oficialno, iz pretiranega strahu pred laškimi vseučiliščniki kot narodnimi agitatorji izviraajoče) odklanjajoče stališče napram Trstu za sedež italijar-ke pravne fakultete, — vse to je šlo v nič kar čez noč, kakor mehurčki, ki jih dečak spušča v slamico. Šel je v nič z dnem, ko je bila vlada pripravljena dati Trstu ta provizorij. Prav vseeno je, ali se bo ta vladna koncesija uresničila res to jesen, ali še le prihodnje. Trst bo sedež laške pravne fakultete, — če ne kot definitivum, pa kot stalen provizorij. Saj poznamo te avstrijske provizorije, ki prežive cele rodove; »komisija graškega vseučilišča« pa tudi lahko izprašuje — v Trstu, s čemur je ustanovitev perfektna in provizorij ustaljen, duhovni pa pomirjeni z najboljšim zdravilom, kar ga ima avstrijska državna lekarna za nas, — s časom, ki pomiri vsako boleost.

Energična laška zahteva »Trieste o nulla« nam bodi le opomin, da povdarjamo od svoje strani to, kar je za nas važneje, nego zanje. Onj dobe v svoji fakulteti moč, ki jim le nekaj ohranja, kar že imajo. Mi pa hočemo dobiti nekaj, česar še nimamo, kar pa moramo imeti, če hočemo, da se uresniči naša bodočnost. Oni si hočejo obdržati postojanko ob Jadranu, četudi je večina njihove avstrijske veje v Tirolju. Mi si moramo Jadran pridobiti. Ne le »nekaj« bilo si slovansko, — to nam ne zadostuje. Mi smo in moramo biti v tem oziru zdravi in hladni imperialisti. Trst rabimo, zato mora postati naš. Vseučilišče mora v Trst.

(Dalje prih.)

*) »Nar. dni dnevnik« l. 1910 in ponatis v »Soči« l. 1912.

**) »Narodni dnevnik«, l. 1910 in povečani in izpopolnjeni ponatis v 2. zvezku »Politično-sociološke knjižnice«.

Jutri - Ciril-Methodova slavnost na Volčjodragi!

Jutri, velika sokolska slavnost v Kasovljah!

Ljudsko šteje in Slovenci.

Na Primorskem smo z ljudskim šte-
tjem napredovali, nazadovani pa na Sta-
jerskem in Koroškem, in sicer na Stajer-
skem za 1,8% na Koroškem skoro za 4%.

V »Narodnem listu« citamo:

»Pod potičevanjem najbolj trpita Sta-
jerska in Koroška. Naša severna meja nam
leto za letom požira na tisoče Slovencev.
Posebno žalostno je v tem pogledu na
Koroškem, kjer nevdružno pada slovenski
živelj. V celovškem okraju je bilo i. 1890.
še 40'96% Slovencev, i. 1910. le še
24'21%; v beljaškem okraju i. 1890. še
37'92%, i. 1900. komaj še 33'09%, in i.
1910. le še 23'93%; v velikovškem okraju
smo padli od 82'03% na 80'34% v i.
1900. in na 77'30% v i. 1910. Te številke
govorijo na eni strani o silnem pritisku
nemških dež. gospodarjev, govorijo nam
o velikih goljufijah pri ljudskem šte-
tju, govorijo nam pa tudi o slabostih in hibah
slovenske politike na Koroškem, ki je
skozinskozi klerikalna in tira vsako leto na
stotine slovenskih ljudi v nemški tabor s
svojo nestrpljivostjo. Slovenski klerikaliz-
em se je postavil za varuha in jeroba slo-
venskega ljudstva na Koroškem in pod
njegovo z...avo umira slovenski Korotan.

Isto prikazen opazujemo na Stajer-
skem. Odkar je klerikalizem zagospodo-
val po slovenskem delu dežele s polno
močjo in razpredel tu svoje politične, izo-
braževalne, mladeniške, orlovske in dru-
ge organizacije, nazadujemo tudi v ok-
rajih, ker smo se doslej upirali germani-
zaciji. Kakor strup so okuzili nauki kleri-
kalizma naše narodno telo, odvzeli mu
odporno silo, slovenska narodna sila in
zavednost je izginila na grmadah kleri-
kalnega sovraštva in klerikalne nestip-
nosti. Značilna dokaza za to trditve sta
mariborski in konjiški okraj, ki sta postala
trdnjavi našega klerikalizma. Tu se vidijo
v polni luči uspehi klerikalne »narodne«
politike. V konjiškem okraju smo tvorili
Slovenci pred desetimi leti še 93'13%
prebivalstva, v zadnjih letih pa, odkar
gospodujejo kot neomejeni politični vla-
darji naši klerikalci, je to razmerje padlo
na 90'31%. Še zanimivejši in še bolj
značilni so številke mariborskega okraja.
Ko je bil ta okraj še v rokah prejšnjih
narodnih voditeljev, so napredovali Slo-
venci od 88'26% v letu 1890 na 88'51%
v l. 1900. Pod klerikalno politično vlad-
jo pa smo v zadnjih desetih letih tako na-
zadovani, da tvorimo danes le še 80'45%,
torej za 8% manj. In če primerjamo Celje,
kjer vladajo, kakor trdi vedno »Straža«,
»liberalci«, in Maribor, kjer so doma kleri-
kalni generali in kjer oni tla glede slo-
venske politike oblačijo in vedrijo, vidimo
zanimivo dejstvo, da smo v Celju Sloven-
ci napredovali od 22'64% v l. 1900 na
30'34% v l. 1900, torej za 8%. — V Ma-
riboru pa smo istočasno padli od 17'32%
na 14'38%, torej za 3%. Sicer pa o uspe-
hih napredne narodne politike govorijo
tudi številke v Trstu in Gorici. V Trstu
smo napredovali od 16'34% na 29'81%, v
Gorici celo od 20'01% na 36'84%. Kler-
koli vzamemo narodnostno statistiko,
povsod nam dokazuje: kjer izroča ljud-
stvo svoje gospodarske in narodne koristi
klerikalizmu, narod nazaduje in propada.

Nauk iz tega? Z železno doslednostjo
izhaja iz teh dejstev, da se narodni boji
ne dajo nikdar uspešno izbojevati v zvezi
s klerikalizmom, ampak vedno le proti
njemu. Protiklerikalna politika pomeni pri
nas obnem skozinsko narodno politiko,
o tem govore jasno in neizprosno tudi šte-
vilke zadnjega ljudskega štetja.

Krivda, da pada severna meja, zade-
ne tudi cerkev. »Slovenec« je pisal že
večkrat, da nastavlja na Koroškem in
Stajerskem nemške duhovnike na mesta,
kjer so bili prej slovenski. In to prav na-
menoma. Tako izgine slovensčina tudi iz

cerkve. Letos je pripovedoval »Slove-
nec«, kako so slov. verniki v Cimureku
na jezikovni meji prosili slov. propovedi,
ali nemški župnik jih ni dovolil, dasi je
kaplan Slovenec. Tako nemci mejo gra-
ški škof! Proti taki germanizaciji S. L. S.
ne stori nič. In ko so ustanovili »Novo
Stražo«, so vskliknili: Kaj če se pomem-
čijo, samo da ostanejo katoličani. Ah je
potem čudno, če gine severna meja?!

Klerikalci protestirajo.

Napisal I. L.

Klerikalci sklicujejo po deželi shode,
na katerih protestirajo proti slabemu ča-
sopisju, gnijo proti pohiševecem ver-
nega ljudstva, sklepajo primerne resolu-
cije in delajo reklamo za Novi Čas. Pri-
lika je ugodna in Macharjeva čitanka je
primerna vada. Iz cele vasi priženo sku-
kaj tercialke in tercialarje, vse, ki so odvis-
ni od posojilnice, od konzuma in one, ki
se zavedajo, da je duhovnik zato na svetu,
da jih vodi na vrviči, ljudi, ki sodijo bese-
de ne po njih resničnosti ampak po tem,
kdo jih je govoril. Potem protestirajo pro-
ti vsemu, kar jim ravno pride na um.
Streljajo raznovrstne kozle, zgodovinske
in druge in lažejo na vse pretege. Zabe-
ljene psovke, patetično razlaganje in hi-
navsko ogorčenje nad posameznimi izra-
zi vpliva silovito na poslušalce. Kadar
govornik povzdigne svoj glas in zavjaka
ogorčenja, zavjaka z njim vse občinstvo,
kadar pove zopet kak slab dovtip iz zgo-
dovine, mu vse pritrjuje in končno vse
preklinja Macharja, Sočo, Narod in li-
beralce. Predvsem Sočo in druge liste,
ker tako nesramno kolne Boga in Marijo.
Saj je le Soča tako klela, govornik je tako
rekel, in njemu je treba verjeti, četudi je
laagal. Končno se pozivlja verno ljudstvo
na boj proti temu slabemu časopisju in
vsem onim, ki ga čitajo in širijo. Ljudstvo
seveda pritrjuje. Pade tudi beseda bojkot;
vsi pritrjujejo brez pomisleka. No da, kler-
ikalizem gre počasi v klasje, treba hiteti.

Povsod se hiti, vsak dan bolj. Krščan-
ski socializem je doživel fiasco, klerikaliz-
em izgublja tla. Francija se ga je otrešla
in Portugalska, sedaj je na vrsti Španija,
Belgija, v Nemčiji gre slabo, v Italiji še
bolj. Treba ohraniti vsaj Avstrijo. Toda
tudi tu se polagoma svita. Povsod naza-
dovanje. V politiki torej ni sreče. To vedo
klerikalci in zato napenjajo zadnje sile.
Boj začenja na vsej črti. Gospodarsko,
kulturno in politično skušajo pridobiti tal,
oziroma ohraniti, kar že imajo. Povsod
klerikalne gospodarske organizacije, pov-
sod klerikalna društva, zidajo kat. univer-
ze, zavode, hočejo lastno krščansko umet-
nost, znanost. Povsod širijo svoje časo-
pisje, s katerim skušajo pridobiti narod
zase. Vse pa delajo v imenu vere. Ver-
stvo postaja vedno bolj zunanje, formalno.
Pravi kristjan je oni, ki voli klerikalno, ki
je v klerikalnem društvu in konzumu, ki
čita klerikalne liste; če moli, je postran-
ska stvar. Tu je iskati tudi vzroka, zakaj
vera propada. Mesto da bi pridobivali
ljudstvo zase z ljubeznijo, ga organizirajo,
mesto mu razlagati Kristove nauke, ga
pozivljejo na boj. Ker je najbolj nevarno
časopisje in izobrazba, zato velja ta boj
predvsem časopisju in knjigam. Saj so da-
nes najboljše knjige na indeksu, saj je
danes pol svetovne literature proklete,
znanstvo pa nosi davno pečat, »ana-
thema«.

Klerikalizem, bojujoča, politikujoča
cerkev, se vedno bolj oddaljuje od prave-
ga krščanstva. Danes nosi vse hibe nas-
protnikov, a je več in tembolj obsodbe
vredna, ker imenuje to, kar dela, čisto
Kristovo verstvo in izvršuje ves svoj boj
v imenu Krista.

Odkar so papeži postali vladarji, je
začel klerikalizem. Vedno se je menjaval
kakor so bile pač razmere in vedno je po-
stajal slabši. Do 4. stoletja so kristjani
živeli krščansko in umirali za svojo vero.
Potem pa, ko je krščanstvo zavladało, so
začeli kristjani moriti v znamenju vere.
Karol Veliki, danes svetnik, je uničil z
ognjem in mečem cela plemena. Krizar-
skim vojskam proti Turkom so sledile
križarske vojske proti Čehom. Nikdar ni
teklo toliko krvi, kakor v srednjem veku.
Vse verske sekte so bile iztrebljene in

vsako gibanje je bilo udušeno v krvi.
Stotisoči so umirali v znamenju vere. Ko-
likokrat je papež sam opasal meč in po-
bijal nasprotnike? Ko se je začel širiti
protestantizem, ali ni gorela cela Evropa
skoz 30 let? Kdo je insceniral St. Jer-
nejsko noč v Parizu, ko je palo v eni noči
30.000 ljudi. Verski boji so bili najhujši in
najbolj krvavi. Tako si je delal tla kleri-
kalizem.

Danes pa se napihujejo z zgodovins-
kim lažmi, danes kažejo: evo našo
umetnost, našo kulturo, našo moralo.
(Konec.)

Občinske volitve v Gorici.

Nov razpis volitev.

Goriški magistrat razglašá gledé vo-
litiev, da bodo volilni imeniki za dopolnilne
volitve v mestni svet postavljeni na
vpogled v smislu § 37. občinskega štatuta
pri mestnem statistično - anagrafičnem
uradu SKOZI 4 TEDNE, in sicer od 8. t.
m. dalje:

v delavnikih, izvzemši popoldneve v
soboto, od 8. — 12. dopoldne in od 4. — 6.
popoldne;

ob nedeljah in praznikih od 9. — 11.
dopoldne.

Reklamacije.

Reklamacije je vložiti pri magistratu
tekom 8 dni od 5. septembra dalje.

Dopolnilne volitve so bodo vršile to-
rej meseca septembra, ko se razni volilci,
katerih sedaj ni v Gorici, vrnejo v naše
mesto. — Volilni imeniki so bili letos, ko
so bili prvič izpostavljeni, tako sestavljeni,
da je manjkalo vse polno slovenskih
volilcev. Ni dvoma, da tudi novi imeniki
ne bodo v redu ter da bode treba polno
reklamacij! Samo čas za vpogled v me-
secu avgustu je pač skrajno neprikladen,
ker je vzeta vse polno volilcem možnost
vpogleda v volilne imenike, ker so od-
sotni. Vsled tega marsikedo ne bo mogel
reklamirati svoje volilne pravice, katero
hočejo magistratovci odtegniti nelaškam
volilcem v največji meri!!!

DOPISI.

Iz komenskega okraja.

Iz Štanjela. Občinske volitve so se
vršile pretekli teden v Štanjelu, pri ka-
terih so zmagali na celej črti naprednja-
ki. V soboto dne 11. t. m. se vrši volitev
župana.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da je najboljše sred-
stvo za odpravo poletnih izpahljajev, za do-
sego, za ohranitev nežne in mehke kože ter
bele polti lilijno mlečnato mlo. Znamka ko-
njicek tvrdke Bergman & Co., Tetschen a/E.
Komad stane 80 vin. in se dobiva v vseh
lekarlah, mirodiničah, parfumerijah in po-
dobnih trgovinah. Bergmanova lilijna krema
»Manera« slovi radi tega, ker se dobi po upo-
rabi iste jako nežne in bele roke. 1 tuba
stane 70 vin. Dobiva se povsod.

Domače vesti.

Jutri bo velika Ciril-Methodova slav-
nost združená z denarno tombolo na Vol-
čjodragi tik železnice. — Petje prične ob
4. popoldne, a s tombolo se počaka prihod
vlakla z državnega kolodvora iz Gorice
ob 5. Meščani imajo torej lepo priliko za
obisk te veselice z Vipavsko železnico
ob 2. popoldne in celo ob 5. popoldne z
državno železnico. Vstopnine ni nikake,
pač pa se mora vsakdo izkazati s najmanj
eno srečko za 40 v, za kar pa lahko dobi
2 činkvini po 100 K in tombolo 200 K. Pri-
dite na Volčjodrago! — V večernem hla-
du pa na ples.

Društvo »Dijaska kuhinja v Gorici«
bo sprejemalo letos, dijake goriških sred-
njih šol na hrano. Kdor bi želel biti spre-
jet začetkom leta, naj pošlje prošnjo, na-
slovljeno na društvo in opremljeno s po-
trebnimi dokumenti (pri novih zadnje
spričevalo; pri onih, ki žele hrano brez-
plačno ali po znižani ceni, tudi ubožno
spričevalo) g. ravnatelju Fr. Strnadu, sta-
nujočemu v Gorici Via Leopardi, do kon-
ca avgusta. Na kasnejše prošnje se ne bo
oziralo.

Opozorjamo še enkrat na koncert,
katerega priredi g. Josip Rilavec 11. t. m.
v Ajdovščini. Vspored priobčimo prihod.
njih.

Umrli je v Medani pošestnik Fran To-
roš, star 50 let.

Zločinsko početje klerikalcev. — Iz
mesta: »Radji T. O. Z. so pričeli klerikalci
po svojih listih in po gostinlah zločinsko
gonjo. Nimajo malo hladnega razuma, za-
morila sta ga jim strast in sovraštvo, in
nič jim ni mar škoda, katero utegne vzro-
čiti njihovo peklensko početje; mislijo celo,
da bodo strankarsko pridobivali. Nek-
do, ki je v času denarne krize pred par
leti tako nesramno hujskal in sumničil po
»Gorici« in »Prim.«, spodkopaval
zaupanje med ljudstvom in v svoji krat-
kovidnosti sodil, da obogati klerikalna
stranko s krizo, se je pozneje bridko ke-
sa in je rekel, da mu je žal, da je kedaj
pomočil pero proti izvestnemu zavodu;
kajti ost se je bila obrnila in zadela tudi
tje, kjer so mislili, da jih ni mogoče za-
deti. Brezvestno in sploh škodljivo je, kar
počno »Gorica«, »Primorski list«, »Novi
Čas« in še »Slovenec« po vrhu. Ravno
poslednjemu je treba to. V Ljubljani so
ukradli vseučiliški fond in ga zapravili
za svoje združništvo, sedaj so naložili
kranjski deželi jamstvo za svoje združ-
ništvo. Tako krpajo in se ščitijo, ker imajo
moč in to moč zlorablajo, ob enem pa
se drznejo z dogodkom iz nasprotnega ta-
bora hujskati ljudstvo, dražiti in s tem
spodkopujejo zaupanje v slovenske de-
narne zavode na sploh. Ost zadeva tudi
nje! Slišali smo v klerikalnih vrstah od
razsodnega starejšega gospoda gledé na
gonjo te besede: »To bo nam škodovalo!
Naj nehajo! — Mi tudi pravimo: Naj ne-
hajo! Dr. Gregorčič, dr. Pavlica in tudi
nadškof, ki imajo vsak svoj list, naj usta-
vijo to gonjo, na sploh škodočo in ljudstvo
begajočo. Toliko za danes.«

»Corriere« in Vrtojba. — Zadije dni
ima »Corriere« mnogo opravila iz Vrtoj-
bo radi lepega nedeljskega kmečkega
shoda. Zagovarja seveda povišanje takse
na goriškem trgu, zmerja Vrtojbenca s
tujci in pravi celo, da naj ostanejo doma,
če niso zadovoljni s povišanjem takse. O
jej, če bi ostali naši okoličani doma, po-
tem bi bil »o jej!« pri Lahih in Reson bi
bil ob svojo službo in kruh. — Po »Cor-
rieru« ropotajo proti Vrtojbi in zmerjajo,
ker se bojijo, da bi uvideli tudi laški kme-
tje goriške mestne občine koristi kmečke
organizacije. Podturnski kmetje se bojijo
še magistrata, ker bi jih šikaniral, druga-
če bi se že pametno organizirali. Seda-
nje njihovo društvo ni nič vredno, ker tiš-
či na njem svojo pest goriški magistrat.
— »Corriere« klepeta razne neumnosti —
mi pa konstatiramo, da je pričel velik boj
med okoličani in mestno upravo in da je
ta boj prav potreben! Drugega ne reče-
mo nič.

Letošnji vojaški nabori. — Uradni list
razglašá: Na podlagi naredeb § 41 : 3 vo-
jaških predpisov il. del se daje na splošno
znanje, da se bode vršil letošnji vojaški
nabor v pokneženi grofiji Goriški in Gra-
diški: v Bovcu dne 12. avgusta; v Koba-
ridu dne 13. avgusta; v Tolminu dne 14.
in 16. avgusta; v Cerknem dne 17. avgu-
sta; v Korminu dne 26, 27. in 28. avgusta;
v Gradišču ob Soči dne 29. in 30. avgusta;
v Gorici (za mesto) dne 31. avgusta in 2.
septembra; v Gorici (za okolico) dne 3.
4., 5. in 6. septembra; v Kanalu dne 7. in
9. septembra; v Ajdovščini dne 10. in 11.
septembra; v Sežani dne 23. in 24. sep-
tembra; v Komnu dne 25. in 26. septemb-
ra; v Červinjanu dne 12., 13., 14. in 16.
avgusta; v Trziču dne 19., 20. in 21. av-
gusta.

Komur tčje! — Pred nedolгим ča-
som je prišel starosta nekega sokolskega
društva iz bližnje goriške okolice v našo
tiskarno in vprašal za ceno nekili tisko-
vin. Ko se mu je dalo uzorec in povedalo
ceno, je rekel, da spravi to pri prihodnji
odborovi seji na dnevni red in da potem
naročijo. Preteklo je kakih 14 dni —
naročila pa le ni bilo. V četrtek pa pride
neki uslužbenec iz neke laške tiskarne iz
Gorice k nam in nas je naprosil, da bi
mu posodili klišej Sokola, da bodo rabili
za neko delo. Našemu poslovođji je kol
padlo v glavo, da gre najbrže za one ti-
skovine, o katerih se je informiral pri
nas oni »narodni starosta« — in klišej
seveda ni posodil.

Sokolski vestnik.

I. okrožje Gš. S. Ž. znova opozarja vse prijatelje Sokolstva, ljubitelje narave in prijatelje družbe na svoj I. zlet, ki se bo vršil dne 4. avgusta na Brjah.

»Sokol« v Gorici naznanja svojim članom, da se vdeležijo večerice »Sokola« v Dobrovem, Zbirališče telovadnica, oddelno točno ob 9. uri dopoldan. »Na zdar!«

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na zelo hudo trpečo neprekoaljivo sredstvo katero ima prednost pred vsaki drugimi dražimi stičnimi čistil. kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2.—

Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Mollo-vo Franc. žganje in sol

Za ribanje života. — Boleline olajšujoče in okrepljujoče raznoznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

O. 1 p. steklenica K 2.—

Na prodaj po vseh lekarnah in mirodilnicah. Glavna lekarna

A. MOLL. s. in kr. cvorni založnik, Dunaj,

Luchlauben 9.

Zuloga v Gorici v lekarni: A. Girioncoli,

G. Cristofoletti.

Politični pregled.

Albanija. — Med Albanci vlada velika razburjenost, potekel je rok za razpust državnega zbora, kateri rok so postavili oni, pa zbornica ni razpuščena. Iz Skoplja poročajo, da je nekaj orožnikov in krajevnih predstojnikov prestopilo k ustašem.

Tržaški mestni svet. — Vlada hoče poddržaviti mestne srednje šole v Trstu. O tem se je govorilo v seji včeraj. S prihodnjim šolskim letom se poddržavi mestna realka. Učni jezik ostane italijanski. Dr. Wilfan je tem povodom rekel: Dolžnost vlade o tej priliki bi bila, da skrbi tudi za drugi narod, ki živi v tej deželi, za nas Slovence, vlada bi morala se pogajati o tej priliki ne le z večino občine, ampak z občino kot tako, torej tudi s Slovenci. In v imenu svojem in v imenu svojih somišljenikov kot zastopnikov slovenskih prebivalcev Trsta in okolice odločno protestiram proti takemu postopanju vlade.

Vojna med Turčijo in Italijo.

Razno.

V Bresciji je govoril poslanec Treves in drugi govorniki proti vojski. Po svidu je priredilo 600 zborovalcev demonstracijsko zborovanje, ob kateri priliki je bilo več spopadov z vojniki.

Kakor poročajo iz Rima, se pripravljajo čete na zavzetje Zuares; doslej so ovirale zavzetje neugodnosti z morske strani.

Proces proti Jukiću.

Nato je bil zaslišan peti obtoženec Franjo Neidhardt.

Obtoženec je 18 let star, rojen in pristojen v Zagrebu, dijak 8. razreda realne gimnazije.

Predsednik: Med vašimi izpovedbami sedaj in preje je opaziti veliko razliko. Kako je to?

Neidhardt: Dovolite mi, kako se je postopalo iz mano pri preiskavi?

Predsednik: Povejte!

Neidhardt: Vplivalo se je name z obljubami, grožnjami in žalitvami, ter se me sililo, da bi izpovedal tako, kakor se je želelo.

Namestnik drž. pravdnika mu je rekel: Vi ste kukavica, ako ne izpoveste, da ste odobrvali atentat. (Velika senzacija.)

Državni pravdnik dr. Marković: Kaj pa so vam obljubljali?

Neidhardt: Da me takoj izpuste na svobodo, ako povem ime onega dalmatinskega dijaka, ki je baje imel namen, da izvrši atentat na Cuvaja. (Ta dijak se piše Alfirević, kakor je zabeleženo v obtožnici. Alfirević je študiral v Zadru. Bil je tam aretiran, a so ga kasneje izpustili. Nato je brez sledu izginil. Op. ured.) Ker

nisem hotel ustreči tej želji, so mi zabranili dobivati hrano od zunaj ter me zaprli v samotno celico. Takrat mi je eden izmed uradnikov rekel, naj raje izpovem kar oni žele, da me ne bodo nadalje mučili, češ, da bom itak lahko pri obravnavi svoje izpovedbe popravil. V preiskavi sem izjavil, da nisem nič za atentat, niti proti atentatu. Toda preiskovalni sodnik je po svoje sestavil zapisnik, češ, da ne more drugače.

Zagovornik dr. Prebeg: (Kako je vplivala na vas uvedba komisarijata?

Neidhardt: Obsojal sem ga, ker sem bil prepričan, da ni bilo nobenega povoda za uvedbo komisarijata.

Predsednik: Zakaj pa niste ovadili Jukićevu nakano glede atentata?

Neidhardt: Nisem smatral za potrebno, ker je o Jukićevi nakani vedel in govoril ves Zagreb. Sicer pa Jukiću prav gotovo ni treba sodnika, marveč samo zdravnika.

Po odmoru je bil zaslišan 16 letni Kamilo Horvatin, doma iz Varaždina, gojenec I. razr. trg. akademije. Izpovedal je, da se je 10 dni pred atentatom seznanil z Jukićem. Nekega dne je pač predlagal, naj bi žrebali o tem, kdo da naj komisarija Cuvaja usmrti, toda storil je to samo zaradi tega, da bi na ta način Jukića odvrnil od zamišljenega atentata. Horvatin je naglašal, da ni bilo glede atentata ničesar dogovorjenega, marveč, da je samo Jukić neprestano govoril in sanjaril o atentatu.

Včeraj je bil zaslišan Badalić, Narančić, Dolence, Šarinić, Čaiogaža, sami mladi ljudje; Badalić je rekel, da to, če gredo v Belgrad, ni nič hudega; imajo isto pravico, hoditi v Belgrad kakor avstrijski Nemci v Berlin. O Jukiću so izpovedali vsi, da je čudak in razburljiv človek. O bombi je izpovedal Badalić:

Drž. pravdnik: Ali je res, da ste z Bastajićem (ki je rodom iz kraljevine Srbije) vrgli v Savo bombo, ki jo je prinesel Jukić iz Srbije.

Obtoženec: To je res, vrgla sva bombo v Savo, prvič, da preprečiva o Jukića zamišljeni atentat, drugič pa da preprečiva, da bi se zaradi te bombe, o kateri je Jukić odkrito pripovedoval, da jo je dobil od nekega srbskega znanca, zopet sumnilo Srbijo. Razprava se nadaljuje.

Razne vesti.

Organizacija aviatikov. — Razvoj časa vodi na vseh poljih gospodarskega življenja k organizaciji. Sedaj poziva francoski aviatik Leblanc svoje sodruge, naj ustanove organizacijo zračnih pilotov, ki bo ščitila interese francoskih aviatikov.

Radi vohunstva v korist Italije je bil obsojen bivši poštni uradnik Friderik Frigari, ki je služboval v Pulju, na 6 mesecev težke ječe. V Pulju je hodil v družbi nekega italijanskega oficirja na ogledovanje trdnjavskih zgradb.

Stvari, ukradene v pomorskem arzenalu v Pulju, je kupoval tamkajšnji trgovec del Negro. Sedaj so ga aretirali in z njim vred nekega uradnika vojne mornarice. Baje gre za večje tatvine.

Predrzen poskus tatvine v Postojni. V hišo gospe Čeferinove so udri ponoči tatovi. Gospa ima trgovino in gostilno. Slišal jih je sin, na kar so zbežali. Tatove so ujeli. Glavni je Tržačan Avgust Gratton, znan tat, že večkrat kaznovan.

Francoski birokratizem. Tak je, kakoršen je birokratizem povsodi. Upokojeni uradniki in vdove morajo predložiti v svrhu, da dobijo pokojnino, spričevalo, da so živi. Neka vdova se na koncu četrletja ni predstavila, da bi dobila pokojnino. Bila je na potovanju. Na koncu drugega četrletja pride po pokojnino s spričevalom, da je 30. junija pri življenju. Uradnik jej je izplačal pokojnino za drugo četrletje. »Pa za prvo četrletje?« je vprašala vdova. Uradnik: »Prinesite spričevalo, da ste bila dne 31. marca živa!«

Razno. — Iz Hamburga poročajo, da so našli blagajnika ladje demice Mensel zvezanega in zadavljenega, blagajna je bila prazna. — Iz Rio Janeiro poročajo o železniški nesreči; mrtvih in ranjenih je 100 oseb. — Žile na rockah si je prerezal

v Zagrebu odvetniški perovodja Milan Brodjanec. — Na potu iz Zagreba na Reko je bil okraden v vlaku odvetnik Barnovski. Zginila je listnica s čeki rumunske banke in bankovcev za 200 K. — Aretirali so blagajnika ogrske državne železnice Gerryja, ki je poneveril 48.000 K. — Izgubilo se je pismo, vredno 40.000 K; poslala je ta denar v Italijo tridentinska banka. — Ognjegasci, ki požigajo, se tudi dobijo na svetu; v Oberhausnu v Nemčiji je 5 ognjegascsev stražilo pogorišče; jezili so se, da so morali stražiti, zato so zažgali, kar je bilo rešeno, da je še to zgorelo. —

Književnost.

4. števec »Vede« je pravkar izšla. V nej se nadaljuje debata o slovensko-hrvatski skupnosti, ki končno izzveni v izsledku: Za preteklost je bila jezikovna skupnost nemogoča, ker mi nismo bili dovolj integriran narod; za bodočnost pa se bo ta jezikovna skupnost razvila — dasi ne samo avtomatično, marveč po neklih organizacijskih principih — v tisti meri, kakor bo rasla splošna gospodarska, šolska, upravna in politična skupnost med obema vejami jugoslovanskega naroda. (Članke: Dr. Ivan Prijatelj: »Vzajemniška epizoda«, in dr. Bogumil Vošnjak, »Več sedanjosti!«). Nadarjeni esejist Albin Ogris je napisal o priliki Rousseaujeve dvestoletnice razpravo »O sodobnem revolucionarnem sindikalizmu«, dr. Stefan Šagadin pa priobčuje študijo »Upravo pravosodstvo«. Obe razpravi sta zelo informativni. Jos. Mandelj je priobčil kratak polemičen odgovor na strankarske očitke o priliki njegove razprave »Nekaj števil iz kranjskega deželnega gospodarstva« pod enakim naslovom, dr. Bogumil Vošnjak referira o knjigi »Slovanstvo«, edinem vidnem uspehu praškega novoslovanskega shoda. Doslej nedokončane razprave in članke objljuje uredništvo dokončati v prihodnji številki.

Rubrika »Pregledi in referati« prinaša, kakor je pri tej reviji že običajno, bogato miš zelo zanimivih črtic, notic, pregledov kritik in referatov. Tako o Aškercu, o slovenskem slovstvu, knjigah »Matiče Hrvatske«, o nemški ekspenzijski politiki o politični demokraciji, državnem pravu, psihologiji, vzgoji, ter nekoliko polemike. Zastopani so z doneski pisatelji dr. Prijatelj, dr. Glonar, Bratulović, Ogris, Knaflič, dr. Vošnjak, dr. Ozvald, dr. Tuma, dr. Žmavc, Koščič in drugi.

Naročajte se na to edino jugoslovansko znanstveno revijo!

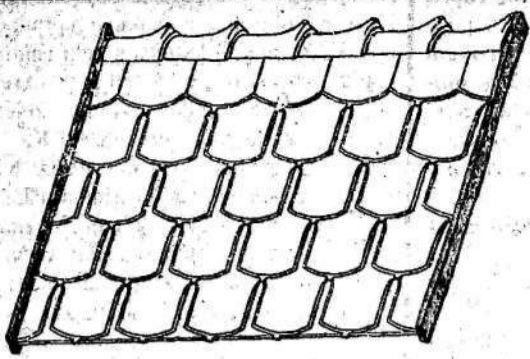
Razglas.

Proda se v Prvačini posestvo gg. zakonskih Franciška in Jožefe Loschiavo, obstoječe iz treh poslopji na skladovni cesti z obsežnim ograjenim vrtnim zemljiščem in še par drugih zemljiških parcel. — Istotam je na prodaj tudi okoli 30 stotov krompirja.

Kupci naj se zglasijo v teku meseca avgusta t. l. pri lastnici hšt. 201 v Prvačini za natančneje daljne pizvedbe.

Glavni zastop za Goriško

edine slovanske zavarovalnice zoper nezgode, talinski vlogi in jamstvo sprejme agilne in spretnne zastopnike in potovalce proti visoki proviziji in fiksni plači. — Ponudbe pod »dober zaslužek« na upravo »Soče«.

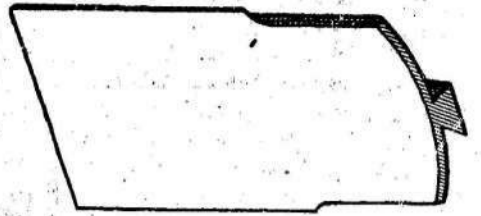
Patentovani sidro-strešniki

(Patent Anker Falzziegel).

Nova, viharju in dežju kljubujoča kritba. Najednostavnejše, najlažje in najcenejše strešno kritje. Ni potrebno ne privezovati, ne pribijati. Kritba skoraj dvojna, vsled tega varuje pred mrazom in vročino. — Sidro strešniki se pripravljajo iz najboljše tvarine na najnovejših strojih, na najpopolnejši način.

Glavni zastopnik za Goriško, vipavski in tolimski okraj ter za Kras:

tvrdka z železnino **O. Zajec - Gorica,**
Gospodska ulica št. 7., telefon št. 107.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. n. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 v. n. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katarik na dežel (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Učenec za trgovino s specerijskim blagom in delikatesami se takoj sprejme; prednost imajo olikani dečki iz poštene meščanske rodbine z najmanj 1 razredom srednje šole. Naslov pove upravištvo „Soče“.

Fotografski vajenec sprejme se pod ugodnimi pogoji pri fotografu Jerkiču v Gorici.

Gostilničarjem, ki hočejo dobro vipavsko vino po zmerni ceni, se vljudno priporoča Filip Samec, Šmarje pri Ajdovščini.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen GORICA

Jos. Verdi tekašiče št. 37.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v svojem stalleju od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Od 1878! Povsod priznano slovitno in priljubljeno domače zdravilo. — Pri večjih naročilih izdaten popust.

Lekarnarja A. THIERRY-ja BALSAM

Same pravi z zeleno redovnico kot varstveno znamko.

Proti vsakemu ponarejanju, posnemanju in zopetni prodaji drugih balzamo pod dvomljivo znamko, se sodniško postopa in strogo kaznuje. Nedvomljivo zdravstvenega učinka pri vseh obolenostih soplnih organov, kašlju, bruhanju, hripavosti, bolečinah v prsih, na pljučih, specijelno pri influenci, obolenosti na želodcu, vnetju jeter in ledic, slabi prebavi, zaprtju, zobobolu in obolenosti v ustih, tiganju po uđih, pri opeklinah, izpuščaji itd. je edino imenovani balzam 12/2 ali 6/1 1 vel. posebna steklenica K 5/6.

Lekarnarja A. THIERRY-ja

samo pravo CENTIFOLJINO MAZILO zanesljivo gotovega učinka tudi pri starih ranah, pri opeklinah, oteklosti, ponesečenju in vnetju gnojivah, odstrani iz trupla vse tuje tvarine in prepreči večkrat nepotrebne operacije. Zdravilno tudi pri zastarelih ranah itd. 2 skatiji 3-60.

ZALOGA: Lekarna pri Angelju varhu A. Thierry-ja Pregrada pri Rogatcu.

Dobi se po lekarnah. — Na debelo po med. mirodilnicah.

Continental

je najboljši pisalni stroj.

Primerjajte in prepričali se bode, da je to res.

Zastopstvo in zaloga tvrdke Wanderer-Werke akc. družba v Ahenmitz-Schönaue

Ant. Ed. Roeper — Gorica

Magistratna ulica št. 15.

Dobi se vse stroje za pisarne in druge potrebščine.

Nanut & Bregant

avtorizovana stavbena tvrdka

v Gorici

ulica Adelaide Ristori št. 5

se priporočata p. n. občinstvu za vsa stavbena dela. Izdelujeta vsakovrstne načrte, proračune in kolavdacije po najnižjih cenah.

Knjigoveznica

v „Goriški tiskarni“

se priporoča sl. občinstvu za vezavo knjig, registrov, brošur itd. zagotavlja lično delo in dobro postrežbo po zmerni ceni.

Mirko Plesničar, knjigovez.

Slovanske igralne karte

prodaja trgovina

A. Gabršček

v Trgovskem Domu

1. Primorka, 36 listkov K 1.-
2. „ „ „ „ 1-50
3. Slava „ „ „ 0-80

Primorka nadomešča laške „tressette“.

Slava nadomešča piké ecc. Slovanski tarok K 2-20. (Vsaka karta tarokova ima po dve sliki iz slovanskega življenja).

Karte so zdaj zares dovršeno izdelane. Ni več nikakega opravičenega razloga, da bi se jih Slovenci ne posluževali. — Dolžnost naša je, izpodriniti tuje izdelke.

Nova trgovina z železnino Pinter & Lenard

v Gorici v Raštelju št. 7.

Velika zaloga traverz, železa, cementa, kuhinjske posode, raznovrstnega orodja, za poljedelce, mizarje, kovače i. t. d. sesalk, klosetov, peči, stedičnikov raznovrstnih kopalnih banj itd. itd.

Edina lastna izdelovalnica tekočih drog v Gorici.

Cene zmerne, postrežba solidna, prijazna in domača. Cenj. občinstvu se toplo priporočata

Pinter & Lenard.

Tajnost

lahke, elastične hoje. Nič več utrujenosti. Trpnejše kakor usnje. Pristni

PALMA kaučukove podpetnike.

Dobi se v osem boljših prodajalnah.

Peresa z rezervoarjem črnila od najpreprostejših do 30 kron. — Za običajno rabo priporočamo:

„Union“ à K 2-60. — „Student“ à K 3-20 (priporočamo dijakom). — „Ideal“ à K 4.- — „Ideal“ prima K 5-20. — „Red Indian“ à 11 K in 14. — Finejša peresa za dame in gospode, z rocniki iz srebra, močno pozlačeni in dr. od 17-30 K. — Vsa peresa, tudi pri onih za K 2-60, so že iz 14-karatovega zlata.

Priporoča:

knjigarna A. Gabršček, Trgovski dom.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. — Vloge na knjižice obrestuje po 4½%, vloge v tekočem računu po dogovoru.

v GORICI

Delniška glavica K 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

PODRUŽNICE: Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.